

mæssige Veje dertil, vil gaa ind i en Forhandling derom. — Overfor det ærede Medlem Hr. Slebsager skal jeg kun bekræfte, at Udtalelser af mig, der var fremsat, før han fik Ordet, ikke tog Sigte paa de Udtalelser, han derefter fremsatte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har ganske rigtigt tidligere svaret mig paa dette Spørgsmaal og har svaret mig netop saaledes, som jeg har bekræftet i Dag, at han tog ikke Murersvendenes Tilbud, fordi han veg tilbage for den Trusel, der var fremsat fra Haandværksmestrenes Side. Det er betegnende, at naar de Herrer taler om Arbejdsfrihed, er det altid Arbejderne, de vender sig imod. Hvorfor hører vi ikke lignende Klager over Arbejdsgiverforeningen? Nej, for det passer ikke i de Herrers Politik. Jeg skal her citere et lille Brudstykke af en Skrivelse, som Arbejdsgiverforeningen efter Lockoutens Afslutning har udsendt til de Arbejdsgivere, der er Medlemmer af Foreningen. Man peger deri paa Arbejdsgiverforeningens Love, Anmærkning 2, og skriver: „Saafremt De for Tiden maatte benytte en uorganiseret Mester, er det Deres Pligt at opfordre denne til straks at indmelde sig i Foreningen og, saa vidt han ikke vil gøre det, da meddele ham, at De i den Anledning ikke vil kunne handle med ham i Fremtiden.“ Det er altsaa et rent og skært økonomisk Pres, der øves. „Under de Forhold“, siger man saa, „som Arbejdsgiverforeningen har at kæmpe imod paa Arbejdsomraadet og paa Lovgivningsomraadet, er det en bydende Nødvendighed“ o. s. v., altsaa at disse Folk presses ind i Arbejdsgiverforeningen. Altsaa, disse Arbejdsgivere, som ikke er af Venstres eller de Konservatives politiske Opfattelse, skal tvinges ind i Arbejdsgiverforeningen for at være medvirkende til at modarbejde deres egen politiske Overbevisning. Ogsaa et politisk Tryk anvender man altsaa. Og man slutter med at sige, at man imødeser de Bemærkninger, vedkommende har at gøre, og hvad han har foretaget sig i Anledning af den Skrivelse, man har sendt ham. Se, det kan man kalde Boykotning, saa det klodser noget.

Jeg skal til Slutning sige, at jeg kender ikke det Forhold fra Esbjerg, som det ærede Medlem Hr. Slebsager omtalte, men jeg kender adskillige andre Forhold, f. Eks. fra et Teglværk i Jylland, hvor Arbejdsgiverne

og Arbejderne ikke kunde enes om Lønforholdene. Saa organiserede disse Folk sig i Kristeligt Dansk Fællesforbund, og Formanden for Organisationens, som var til Stede paa et Møde sammen med mig, udtalte aabent og ærligt, at der ikke skulde nogen som helst Forpligtelse i religiøs Henseende til for at blive Medlem af Foreningen. Vi vil ikke bekæmpe Foreningsfriheden, men vi siger, at Arbejderne maa under de nuværende Forhold have lige saa megen Ret som andre Samfundsborgere til at nægte at arbejde sammen med dem, som de ikke ønsker at arbejde sammen med. Naar det ærede Medlem drager saa stærkt til Felts mod hele dette Forhold, medens han afviser enhver Tanke om en ny Ordning af Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, saa er det, fordi han ønsker et Værn for Skruetrækkere, og ikke andet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: De Bemærkninger, der sidst blev fremsat, kan jeg ganske lade ligge, fordi de i Virkeligheden falder ganske udenfor den Diskussion, som her føres. Overfor det ærede Medlem Hr. Jønson vil jeg sige, at naar han søgte at drage Arbejdsgiverne ind i dette Forhold, saa maa han gøre det, naar der er Lejlighed dertil. Jeg nærer for mit Vedkommende slet ingen Tvivl om, at en Organisation som Arbejdsgivernes ogsaa i visse Tilfælde kan begaa Overgreb; men lad os saa faa det frem her i Rigsdagen, naar der foreligger et saadant Overgreb. Men der foreligger ikke fra Arbejdsgivernes Organisation noget Overgreb i dette Forhold, thi det Forhold, her er fremdraget, er det Overgreb, som Fagorganisationerne har begaaet overfor Kristelig Dansk Fællesforbund. Det ærede Medlem Hr. Jønson mente, at Fagorganisationerne gav saa umaadelig megen Frihed, og at der maatte man have Lov til at have sine religiøse Anskuelser for sig selv og Lov til dit og dat og Lov til næsten alting. Men een Ting maa de ikke have Lov til, det ved det ærede Medlem Hr. Jønson lige saa godt som jeg: de maa ikke have Lov til at staa udenfor Organisationens, for i saa Fald kan de tvinges ind i Organisationens. Det er nemlig „des Pudels Kern“, og derfor er det, man fra Fagorganisationerne anvender Tvang i Stedet for at give Frihed; de vil ikke give de enkelte Mennesker deres grundløvs-mæssige Frihed til at staa i en Forening eller udenfor en Forening, efter som de nu har Lyst til. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde talt til Fordel for Kristeligt